

S1

Tipi: Sözel

ÇOCUK SUÇLULUĞUN VE TEKRARLAYAN ÇOCUK SUÇLULUĞUN KRİMİNOLOJİK VERİLERE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ

Kevser Top, Bilgehan Aksoy*

Bayrampaşa Cezaevi, Adli Psikolog Bölümü, İstanbul, Türkiye
*İstanbul Bilgi Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Çocuk suçluluğu ülkemizde her geçen gün ile artan bir problemdir. Yoksulluğun ve çok çocuk sahibi olmanın getirdiği ekonomik sıkıntılar nedeniyle birçok sayıda çocuk okula gitmektense çalışıp para kazanmak durumunda kalmaktadır. Bu zor şartlar altında yaşamak durumunda kalan çocukların bir kısmı ise elverişsiz ekonomik koşullar ve kendilerini olumsuz yönde etkileyen sosyal çevrenin etkisi ile suça itilmek veya sürüklenmektedir. Bir takım kriminolojik verilerin çocuk suçluluğu üzerinde etkisi olduğu bilinmektedir. Bu araştırmanın amacı suç türü, suç nedeni, ebeveyn alkol-uyuşturucu kullanımı, ebeveyn suç işleme oranı, suç işleyen çocukta madde (sigara, alkol, uyuşturucu) kullanımı gibi kriminolojik verilerin hem ilk hem de mükerrer (tekrarlanmış) çocuk suçluluğunda etkisinin anlaşılmasıdır. Araştırmaya Maltepe Çocuk ve Gençlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kalan, yaşları 15-17 arasında değişen (yaş ortalaması m=16,33), 377'si tutuklu, 58'i hükümlü olmak üzere 435 erkek çocuğu deney grubu olarak, Bayrampaşa Tuna Lisesi'nde okuyan 178 lise öğrencisi ise kontrol grubu olmak üzere toplam N= 613 çocuk katılmıştır. Tutuklu ve hükümlü olan çocukların 363'ü ilk defa suç işlerken, mükerrer suç işleyenlerin sayısı ise 72'dir. Araştırma verilerin değerlendirilmesi SPSS ile yapıldıktan sonra analizi ise Ki-kare testi ile yapılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre ilk defa suç işleyen ve mükerrer suç işleyen çocuklar arasında suç türüne göre oldukça yüksek derecede farklılık bulunmaktadır. Ancak her iki grup için suç işlemeye iten en etkin neden arkadaş etkisidir, aynı şekilde her iki grupta en sık rastlanan suç türü hırsızlık olduğu gözlemlenmiştir. Çocuklarımızın toplumsal sebepler dolayısıyla suça itilmesi ciddi bir sorun oluşturduğu bilinmektedir. Bu soruna uzun vadeli önlemler ve çözümler üretebilmek için bu alanlardaki çalışmaların sayısı artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Suça sürüklenen çocuklar, çocuk suçluluğu, mükerrer çocuk suçluluğu, kriminolojik veriler

S2

Tipi: Sözel

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARINA YÖNELİK FARKINDALIĞINA İLİŞKİN ALAN ÇALIŞMASI

Evin Güldoğan, Tuğçe Akçay*, Aslı Yılmazcan, Öykü Karcı**

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Uzm. Psik. Adli Psikoloji, İstanbul, Türkiye
*Marmara Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, İstanbul, Türkiye
**Bilgi Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Yetişkinin, cinsel doyumu için çocuğu kullanması anlamına gelen ve çocuğa ciddi ruhsal/fiziksel zararlar veren cinsel istismar hakkında toplumun genel kesiminin yeterli bilgiye sahip olmadığı düşünülmektedir. Çocuk cinsel istismarı olgusuna ilişkin çalışma sayısı ülkemizde yetersiz iken toplumda çocuk cinsel istismarı farkındalığına yönelik çalışma sayısı görece sınırlıdır. Çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin çocuk cinsel istismarına yönelik farkındalığını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu İstanbul'da bulunan 398 üniversite öğrencisiyle yüzyüze görüşme yapılarak uygulanmıştır.

Bulgular: Yaş ortalaması 21 olan örneklem grubunun %58,8'i kadın, %41,2'si erkektir. Örneklem %21,4'ü çocukluğunda cinsel istismara uğrayan birini tanıdığını, %78,6'sı tanımadığını bildirmiştir. Cinsel istismarın epidemiyolojisine ilişkin tahminleri sorulduğunda %23,9'u her 100 çocuktan 5 ile 10'nun %31,2'si her 100 çocuktan 10 ile 25'inin, %23,6'sı ise her 100 çocuktan 25 ile 10'nun cinsel istismara uğradığını tahmin ettiğini belirtmiştir. Cinsel istismarın yedi türü sıralanmış ve katılımcılara bunların hangilerini cinsel istismar olarak nitelendirdiği sorulmuştur. Katılımcıların %83,7'si temas içermeyen cinsel istismar türlerini (röntgencilik, teşhircilik, seksi konuşma), %96,5'i cinsel dokunmayı, %85,4'ü oral-genital seksi, %87,7'si vajinal tecavüzü, %86,4'ü anal tecavüzü, %94,5'i cinsel sömürüyü (çocuk pornografisi, çocuk fuhuşu), %65,8'i başka istismar türlerini de içeren cinsel istismarı (törensel veya çok sayıda istismarcının olduğu tip) çocuk cinsel istismarı kapsamında değerlendirmiştir. Cinsel istismar mağduru çocuğun/bu çocuğa yardım etmek isteyen yetişkinin ilk olarak hangi meslek elemanından ve hangi kurumdan yardım alması gerektiğine ilişkin sorular katılımcılara açık uçlu olarak yöneltilmiştir. Verilen yanıtlara göre katılımcıların, meslek elemanı olarak %81,7'si ruh sağlığı çalışanlarından, %12,3'ü polisten, %4'ü hekimlerden, %1,5'i ise avukatlardan yardım alacağını bildirmiştir. Yardım alınacak kurum sorusuna ilişkin olarak katılımcıların %49,7'si Emniyet Teşkilatı'ndan %13'ü hastanelerden, %14,ü mahkemelerden, %10,8'i SHÇEK'ten yardım alacağını bildirmiştir. Katılımcılara cinsel istismara maruz kalan bir çocukla karşılaştığında bunu yetkililere bildirip bildirmeyeceği sorulmuştur. Buna göre katılımcıların %82,4'ü böyle bir durumu bildireceğini, %6,3'ü çocuk kendi yakınına bildireceğini, %1,3'ü bildirmeyeceğini ifade ederken %10,1'i ise fikri olmadığını belirtmiştir.

Sonuçlar: Elde edilen bulgular katılımcıların cinsel istismara ilişkin farkındalıklarının yeterli düzeyde olmadığı, böyle bir durumda karşılaştıkları zaman ne yapmaları gerektiğini tam olarak bilmedikleri yönündedir. İstismar mağduru çocukla karşılaşma durumunda bunu yetkililere bildirip bildirmeyeceğine ilişkin soruya verilen cevaplar arasında çocuğun kendi yakını olduğunda bildireceği ya da hiç bildirmeyeceğine ilişkin yanıtlar düşündürücüdür. Üniversite öğrencilerinde farkındalık düzeyinin yükseltilmesine ilişkin olarak çocuk hakları kapsamında çocuğu mağdur eden durumların konuyla ilişkili olan hukuk, psikoloji gibi bölümlerde eğitim sistemi kapsamına alınması, üniversitelerde konuyla ilgilenen öğrencilerin çalışma yapabileceği kulüplerin kurulması, sivil toplum kuruluşlarının duyuru araçlarıyla bilgilendirme yapması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, cinsel istismar, farkındalık, üniversite öğrencileri

S3

Tipi: Sözel

ERGENLERİN RUHSAL DURUMLARININ İNCELENMESİ

Hülya Karataş, Candan Öztürk, Murat Bektaş

Dokuz Eylül Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, İzmir, Türkiye

Amaç: Ergenlerin ruhsal durumlarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmış tanımlayıcı-kesitsel tipte bir araştırmadır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, İzmir'de İl Millî Müdürlüğü'nden gerekli izinler alındıktan sonra ikili öğrenim yapan iki ilköğretim okulunun 6. sınıflarında öğrenim gören 112 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler, tanımlayıcı özellikler soru formu ve güçler ve güçlükler anketi kullanılarak toplanmıştır. Güçler ve Güçlükler Anketi, 25 madde ve davranış sorunları, dikkat eksikliği ve aşırı hareketlilik, duygusal sorunlar, akran sorunları ve sosyal davranışlar olmak üzere beş altboyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin toplam cronbach alfa katsayısı bu çalışmada .74 olarak hesaplanmıştır. Veriler, bağımsız gruplarda t testi ve korelasyon analizi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %50,4'ü erkek, %49,6'sı kız, yaş ortalaması 11,6±0,53'tür. Cinsiyete göre ölçeğin sosyal davranışlar ve dikkat eksikliği ve aşırı hareketlilik altboyutları arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Kız öğrencilerin sosyal davranışlar altboyutu puan ortalaması (14,2±0,99), erkek öğrencilerin dikkat eksikliği ve aşırı hareketlilik altboyutu puan ortalaması (9,6±2,56) daha yüksektir. Toplam güçlük puanı ve diğer altboyutların puan ortalamalarında cinsiyete göre anlamlı farklılık saptanmamıştır. Ölçek toplam güçlük puan ortalaması (29,7±6,03), altboyutların puan ortalamaları; sosyal davranışlar (13,7±1,40), dikkat eksikliği ve aşırı hareketlilik (8,70±2,61), duygusal sorunlar (7,40±2,14), davranış sorunları (6,34±1,53) ve akran sorunları (7,26±1,63) olarak belirlenmiştir. Ölçeğin toplam güçlük puanı ile altboyutların puan ortalamaları arasındaki korelasyon incelendiğinde; sosyal davranışlar (r=-0,44) altboyutu ile ters yönde orta düzeyde ilişki saptanmıştır. Dikkat eksikliği ve aşırı hareketlilik (r=0,85), akran sorunları (r=0,64), duygusal sorunlar (r=0,78), davranış sorunları (r=0,73) altboyutlarında orta-yüksek düzeyde ilişki olduğu belirlenmiştir.

Sonuçlar: Ergenlerin yaşadığı sorunların belirlenmesi amacıyla ergen, anne baba ve öğretmenlerin katıldığı çalışmaların yapılması, ruhsal sorunların görülmesinde etkili olabilecek okul ortamına ilişkin faktörlerin saptanması ve çözümüne yönelik programların geliştirilmesi önerilmektedir.

S4

Tipi: Sözel

ÖFKE KONTROLÜ EĞİTİM PROGRAMININ ETKİNLİĞİNİN TUTUKLU ERGEN ÖRNEKLEMİNDE İNCELENMESİ

Özlem Özbay, Gülsen Erden*

Çorum Devlet Hastanesi Adli Psikoloji Bölümü, Çorum, Türkiye

*Ankara Üniversitesi Klinik Psikoloji Bölümü, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 16-21 yaş aralığındaki tutuklu bir grup ergenin öfke duygularını sağlıklı biçimde yaşamalarına yardımcı olacak Öfke Kontrolü Eğitim Programının geliştirilmesi ve etkili bir program olup olmadığının seçilen örneklem üzerinde incelenmesidir.

Yöntem: Çorum L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan suça yönelmiş 16-21 yaş aralığındaki 140 ergen (araştırma grubu 70, kontrol grubu 70) oluşturulmuştur. Araştırmada yer alan ergenlerin tümü gönüllülük esasına göre belirlenmiştir ve bilgilendirilmiş onam formunu imzaladıktan sonra çalışmaya katılmaları sağlanmıştır. Katılımcılara eğitim programı öncesinde Kısa Semptom Envanteri (KSE), Kişisel Bilgi Formu ve Çok Boyutlu Öfke Ölçeği (ÇBÖÖ) uygulanmıştır. Sekiz haftalık eğitim programı sonrasında ÇBÖÖ ölçümü tekrarlanmıştır. Elde edilen veriler karışık desen/tekrar ölçümlü Varyans Analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bulgular, Ceza İnfaz Kurumunda bulunan ergenlerin öfkelerini kontrol edebilmelerinde, Öfke Kontrolü Eğitim Programının kısa süreli olarak etkili olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Araştırma bulgularından yola çıkılarak, Ceza İnfaz Kurumunda bulunan ergenlerin öfke duygularını kontrol edebilmeleri için yapılandırılan eğitim programlarının alanda işlevsel olacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öfke, öfke kontrolü, ergen, öfke kontrolü eğitim programı, suç

S5

Tipi: Poster

ÖĞRENCİLERİN SOSYAL BECERİ ALGILARININ SİGARA KULLANIMINA YÖNELİK ALGILARINA ETKİSİ

Murat Bektaş, Candan Öztürk, Hülya Karataş

Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bölümü, İzmir, Türkiye

Amaç: Bu çalışma öğrencilerin sosyal beceri algılarının sigara kullanımına yönelik yarar ve zarar algılarına etkisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı-kesitsel olarak gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma İzmir İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden ve etik kuruldan izinler alındıktan sonra iki ilköğretim okulunda okuyan, altıncı ve yedinci sınıfa devam eden 106 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın yapılabilmesi için velilerden izin alınmış, katılmayı gönüllü olarak kabul eden öğrenciler araştırma kapsamına alınmıştır. Veriler Sosyo-Demografik veri toplama formu, Sosyal Beceri Algı Formu ve Çocuk Karar Denge Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik hesaplamalar, iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi ve korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 11,3±1,9 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin % 51,2'si erkek ve %48,8'i kızdır. Sosyal beceri algı puan ortalaması yüksek olan öğrencilerin sigara yarar algı puan ortalaması 8,6±3,1 iken, sosyal beceri algı puan ortalaması düşük olan çocukların yarar algı puan ortalaması 10,7±4,2'dir. Sosyal beceri algı puan ortalaması yüksek olan öğrencilerle düşük olan öğrencilerin sigara yarar algı puan ortalamaları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (p=.012). Sosyal beceri algı puan ortalaması yüksek olan öğrencilerin sigara zarar algı puan ortalaması 26,8 + 3,7 iken, sosyal beceri algı puan ortalaması düşük olan öğrencilerin zarar algı puan ortalaması 23,5 + 3,3'tür. Sosyal beceri algı puan ortalaması yüksek olan öğrencilerle düşük olan öğrencilerin sigara zarar algı puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=.000). Sosyal beceri algı puan ortalaması ile sigara zarar algı puan ortalaması arasında pozitif yönde orta düzeyde (r=.410) bir ilişki saptanırken, sosyal beceri algı puan ortalaması ile sigara yarar algı puan ortalaması arasında negatif yönde düşük düzeyde (r=-,281) bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Sosyal beceri algı puan ortalaması yüksek olan öğrencilerin sigara yarar algısının düşük, zarar algısının yüksek olduğu görülmektedir. Sosyal beceri algı puan ortalaması yükseldikçe çocukların sigara kullanımına yönelik olumsuz algıları artmakta, olumlu algılarının azalmaktadır. Bu nedenle aileselarda sigara kullanımını önlemeye yönelik sosyal beceri eğitimlerinin verilmesi ve sigaraya yönelik algılara etkisinin araştırılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Ergen, sosyal beceri, sigara yarar algısı, sigara zarar algısı

S6

Tipi: Poster

LİSE ERGENLERİNDE HUZURSUZ BACAKLAR SENDROMU VE İLİŞKİLİ DURUMLAR

Kutluhan Yılmaz, Ayşe Kılınçaslan*, Neriman Aydın**, Deniz Kör

Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastanesi,
Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

*Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi

Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

**Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

Huzursuz bacaklar sendromu (HBS) (Restless legs syndrome) akşam/gece saatlerinde ve hareketsiz durmakla artan ve bacakları hareket ettirmeye zorlayan ve hareket ile azalan bacaklarda huzursuz edici bir duygunun hissedildiği bir tablodur. Son tanımlanmış tanı kriterlerine dayanarak çocuklardaki HBS prevalansını ortaya koyan dünya literatüründe şimdiye kadar tek bir çalışma mevcuttur. Bu çalışmada çocuklarda yeterince tanımlanmamış bir tablo olarak HBS açısından ergenlerdeki durumun ortaya konulması amaçlanmıştır. Ayrıca mevcut çalışma ergenlerde HBS ile ilişkili durumları araştıran ilk çalışmadır. Rehber öğretmenlere araştırmacılar tarafından HBS, uyku bozuklukları ve anket ile ilgili olarak bilgi ve eğitim verildikten Gaziantep ili merkezindeki 9 lisedeki 15-19 yaşında 3304 öğrenciden anket yoluyla elde edilen veriler önce ki-kare/'student' t-testi ve sonra 'logistic regression' modelleri ile değerlendirildi. Katılımcıların %3,6'ında HBS tanı kriterleri karşılanmaktaydı. Haftada en az birkaç gece şikayet varlığı %2'inde, uykuya dalma veya sürdürmede zorluğa neden olan HBS %1,7'inde ve her iki durumun %0,8'inde saptandı. HBS'nin evde sigara içilmesi, yatak odasında TV varlığı, en 3 akşam çay/kahve içme, zayıf okul başarısı ve gece uyku süresi ile ilişkisi saptanmadı. Öte yandan gece yatak ıslatma (%4,2 vs %0,8; p=0,004), uyuma güçlüğü (%47 vs %32; p=0,011), Epworth uyukuluk ölçeği (4,9 vs 3,9; p=0,036), hiperaktivite/dikkat eksikliği (%25 vs %14; p=0,049), gece uyandıran bacak ağrısı (%51 vs %30; p<0,001) ve anne-babada HBS düşündürülen semptomların (%56 vs %38; p=0,006) varlığı ile ilişkili bulundu. Bu çalışma HBS gerek sıklığı ve gerekse ilişkili olduğu durumlar açısından ergenlerde daha iyi bilinmesi ve tanınması gereken bir tablo olduğunu göstermektedir.

S7

Tipi: Poster

LİSE ERGENLERİNDE UYKU SÜRESİ VE İLİŞKİLİ DURUMLAR

Kutluhan Yılmaz, Ayşe Kılınçaslan*, Neriman Aydın**, Seval KUL***

Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastanesi,
Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye
*Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen
Psikiyatrisi Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye
**Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı
Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye
***Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyoistatistik
Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

Yetersiz uyku miktarı ve kalitesinin insan hayatı ve üretkenliği açısından önemli olduğu son yıllarda daha iyi anlaşılabilir bir durumdur. Ancak ergenlerle ilgili çalışmalar kısıtlı sayıda olup ülkemizde bu konuda yapılmış bir araştırma da bulunmamaktadır. Bu çalışmayla ülkemiz ergenlerinin uyku süreleri ve ilişkili durumların ortaya konulması amaçlanmıştır. Rehber öğretmenlere araştırmacılar tarafından uyku bozuklukları ve anket ile ilgili olarak bilgi ve eğitim verildikten Gaziantep ili merkezindeki 9 lisedeki 15-19 yaşında 3441 öğrenciden anket yoluyla elde edilen veriler önce ki-kare/student' t-testi ve sonra 'logistic regression' modelleri ile değerlendirildi. Ergenlerin ortalama 10.4 saat uyku ihtiyaçları duydukları halde okul günleri 7.42±1.48 okul-dışı günler ise 9.40±1.37 saat uyudukları saptandı. Katılımcıların sadece %8,2'i hem okul günleri hem de okul-dışı günlerde en az 9 saat uyudukları belirlendi. Toplam uyku süresi, okul günlerinde sabah okul başlangıcı, yaş, evde sigara içilmesi, en az 3 akşam çay/kahve içme ve davranım bozukluğu ile, okul-dışı günlerde ise sabah okul başlangıcı, anne eğitim düzeyi, erkek cinsiyet, vücut kitle indeksi, hanehalkı sayısı ve yatak odasında televizyon varlığı ile ters yönde ilişkiliydi. Çalışma verileri ülkemizde de ergenlerin çoğunun yeterince uyumadıklarını ortaya koymaktadır. Hafta sonlarındaki uyku süresi artmakla beraber yine de ihtiyaç duyulan düzeylerde olmadığı da dikkat çekiciydi. Öte yandan bu durumlar açısından yapılacak önleyici yaklaşımlar (okul başlangıç saatinin düzenlenmesi, evde sigara içilmesinin önlenmesi, kız çocukların okutulması gibi) sadece ergenlerin uyku ve uyku ile ilişkili sorunların düzeltilmesine katkı sağlamayacağı, ayrıca topluma pek başka açıdan da olumlu etki yaratacağı açıktır.

S8

Tipi: Poster

ÜNİVERSİTEDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİN CİNSEL SAĞLIKLA İLGİLİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Saadet Yazıcı, Gülümser Dolgun*, Neriman Zengin**

İstanbul Üniversitesi Bakırköy Sağlık Yüksekokulu Kadın Doğum Bölümü, İstanbul, Türkiye
*İstanbul Üniversitesi Bakırköy Sağlık Yüksekokulu Çocuk Bölümü, İstanbul, Türkiye
**İstanbul Üniversitesi Bakırköy Sağlık Yüksekokulu Dahiliye Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışma ile İstanbul'da bir grup üniversite öğrencisinin cinsel sağlıkla ilgili bilgi, tutum ve davranışlarının belirlenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel niteliktedir. Çalışma verileri, İstanbul Üniversitesi Bakırköy Sağlık Yüksekokulu ve Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi öğrencilerinden (N=877) anket yolu ile toplandı. Anket formunda, öğrencilerin sosyodemografik özellikleri, cinsel sağlıkla ilgili bilgilerini, tutum ve davranışlarını içeren 35 soru bulunmaktadır. Verilerin analizinde yüzdeler, ortalama, Ki-kare kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamasının 20,7±1,718 olup, cinsellikle ilgili sorunlarını %50,5 oranında arkadaşları ile paylaştığı, sadece %39,0'unun cinsellikle ilgili bilgisinin yeterli olduğu ve bilgi kaynağının çoğunlukla arkadaşları (%36,3) olduğu saptandı. Karşı cinsle ilişki (p<0,001), evlilik öncesi cinsellik (p<0,001), evleneceği kişiye bekaret arama (p<0,001) ve cinsel tercih (p<0,001) açısından iki cins arasında anlamlı fark olduğu belirlendi.

Sonuçlar: Üniversite öğrencilerinin cinsel konularda bilgilerinin yetersiz, cinsel davranış ve tutumlarında geleneksel yaklaşımların etkili ve cinselliğe bakışın iki cins arasında farklı olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık, cinsel bilgi, cinsel davranış, üniversite öğrencileri, cinselliğe bakış